

לי ממון שתי ברייתות שנשתכחו

1.

מַעֲשֶׂה בִּי שְׁמַאֲסֵתִי בַּמַּלִּים וְחִזְרֹתִי אֶל הַדְּבָרִים. לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה?
לְמִי שֶׁנִּתְּנָנוּ אָרִיג פֶּשֶׁתָן בִּידוֹ וְאָמְרוּ לוֹ: לֵךְ וּפְרֵם עַד שֶׁתִּגִּיעַ לְעֶקֶר.
נִמְצָא פְּשׁוּט־יָרִים וְעֶרְמוֹת שֶׁל חוּטִי צְבֻעוֹנִין מִלְּפָנָיו וְהֵם מְמַאֲנִים לְחַבֵּר
זֶה אֶל זֶה.

מִשְׁנֹמֶצֵא כּוֹפֵר בְּעֶקֶר, אָמְרוּ לוֹ: טַל וְהִבִּיאִם לְכַדֵּי אָרִיג.
כִּינּוֹן שֶׁאֵין הַמְּלָאכָה מְצוּיָה בִּידוֹ, נִמְצָא מְשׁוּטֵט וְעֶרְמוֹת הַחוּטִין מִשְׁתַּלְּשָׁלוֹת
אֲחֵרָיו כְּמִי
שֶׁנִּשְׁרָפָה עָלָיו דַּעְתּוֹ, וּפְלוּנִי וְאֶלְמוּנִי שֶׁהָיוּ עוֹבְרִים בְּדַרְכּוֹ, הִיָּה עוֹצֵרָם
וְשׂוֹאֵלֵם:
לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה,
לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה.

2.

תָּנוּ רַבָּנָן: כַּת הֵיְתָה בֵּימֵי הַמְּלָח שֶׁהִבִּיאָה טַפְּיָה לְבְרִית שְׁנֵי שָׁל מְלָה.
מִשְׁהֵיָה הַפְּעוּט מְדַבֵּר מִלְתּוֹ הִרְאִשׁוּנָה, הֵיְתָה אִמּוֹ מְזַעֲקָה אֶת הַכֹּפֵר כְּלוֹ
עַל זְמָנָיו וְטַפּוֹ,
וְהָיוּ עוֹרְכִין לוֹ מִשְׁתָּהּ וּמְחוֹלְלִין סְבִיבוּ? מִמָּה תְּמִימָה, וְהָיוּ הַנְּשִׁים הַזְּקֵנוֹת
מְקַלְפוֹת בְּגָדוֹ מֵעָלָיו וְרוֹקְמוֹת בְּכַד פֶּסוּק מִן הַמְּקוֹרוֹת שֵׁישׁ בּוֹ הַמְּלָה,
וְשׂוֹזְרוֹת לוֹ הַפֶּסוּק בְּחוּטִין שֶׁל תְּכֵלֶת וְאֶת הַמְּלָה בְּחוּטִין שֶׁל זָהָב, וּמְבִיאֹת
אוֹתוֹ בְּלְבוּשׁ הַדְּבוּר. וְכִשְׁהֵיָה אָדָם נִפְטָר מִן הָעוֹלָם הָיוּ רוֹשְׁמִין מִלְתּוֹ עַל
גֵּב קָלָף זַעִיר לְגַלְגַּל תַּחַת לְלִשׁוֹנוֹ שֶׁתֵּאִיר לוֹ מִפִּיּוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר:
אֶל דָּמִי לֵךְ.

עַד שֶׁנִּתְּפָזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּאֻמוֹת וּבְכָרוּ זְרָעָם עַל מַלְיָהֶם וּנְשַׁתְּכַח הַמִּנְהַג.